

כוכבת הקולנוע הישראלית מסבירה לקוראי „העולם הזה“ „מדוע התפשטתי“

גאת דליה לביא

כני ישראלית כניכר, מתעניינת גם אני בכל הקשור בבית, בישראל. וזה כולל את משפט אייכמן, „הפרשה“, והעירום הישראלי בסרטים. לפי הביטוי הניתן לכך בכל שבועוני הארץ, מעסיקה בעיה אחרונה זו חלק לא מבוטל של הקהל. שמעתי שאחד השבועונים אף ערך מישהו אל כדי לברר את דעתם של ניכחרי הציבור בבקיה חשונה ואקטואלית זו.

מאחר ולאחרונה היתה גם לי הודמנות להרהר בעקיה זו, על כל צדדיה, ומאחר שניכשתי לי דיעה ברורה בנידון, חשבתי שכדאי יהיה אם אומר גם אני את דעתי על הנושא. אני שולחת את דברי למערכת העולם הזה ומקחה שקהל קוראיו, שדעתם חשובה לי מאוד, ימצא עניין גם בדברי שלי על נושא סאנסציוני זה. אני גם מקחה שתסלחו לי אם לצורך הנמקת דברי על הנושא בכללו, ארשה לעצמי להביא, בין שאר הדוגמאות, גם משהו מנסיוני ככוכבת ישראלית.

★ ★ ★ הפורנוגרפיה והגיאוגרפיה

אני מכינה היטב, הרי שהחיכוך הוא לא סביב השאלה בכללותה: אם בכלל מותר לאיוו שחקניות סרטים שהיא להופיע בסרט, המתקבל על דעת שוחרי הסרטי-הלא-גרוע-במיוחד, כשהיא מכסה רק טפח אך מגלה טפחים — כשהסרטיס מחייב זאת לצורך סביר והכרחי של העלילה, כמובן.

גם אניניהטעם הצנועים ביותר שבין כתיבי

שאלה של גיאוגרפיה“ (אני מצטטת את דברי סאקיני בבית התה של ירח אונגוס). הידיעה כי זיאן מורו אינה יכולה לבקר במדינה דרום-אמריקאית מסוימת, פן תיאן סר שם ככלא כמדיחה לדבר עבירה, בגלל הופעתה בסרט זה, רק העלתה חיוך של עליונות על שפתי הקוראים הישראליים, לנכח צרות-אופקיהם של שלטונות אותה מדינה.

אך, כנראה, כאשר מדובר בכוכבת ישראלית, חלים עליה חוקים אחרים. אם לאחר אלפיים שנה הצלחנו להקים את מדינת היהודים, הרי שיש כנראה גם להקפיד על יעודנו ההיסטורי ולשמר אור לגויים, כי מציון תצא תורה וכו' וכו' וכך, כך שללא ספק, לדעת רבים, על השחקנית הבאה מ-ישראל להופיע רק בסרטים תנכיים או היסטוריים — או לפחות בסרטים בעלי נימה דתית צדקנית, בהם אפשר להסיף לאחת עמים ולטוהר-המידות.

★ ★ ★ פט החל להתנשק

הדויכוד יש ומר-שהקן הידוע בי אדיקותו הקאתולית. שמו פט בון. ה-פירסומת שלו ניגנה כל הזמן על המיתר המוסרי וכל חובב סרטים בארצות-הברית ידע שפט בון לעולם אינו נושק לשחקניות המופיעות לעיני המצלמה. גם פירסומת זו החלה לבסוף לשעמם — ופט בון החל להתנשק.

אילו חשבתי באמת שאני נזקקת לפירסור-מת רבה יותר והייתי רוצה לנצל את היותי

גם נמצאת אמי אליה אני מתגעגעת מאוד. — אך אני ישראלית רק בריגשותי ובמחשבותי, לא במיקצועי. מיקצוע הוא שחקנית, ואני מקחה להיות שחקנית טובה.

כאשר פונים אלי בהצעות להופיע בסרטים חדשים, ואני עוברת על התסריטים הנשלחים אלי, אני מחפשת בהם, ראשית כל, את ערכם האמנותי ולאודחא את צניעותם.

שמעתי שכמה מתמונות הפירסומת שלי לסרטי חג ספרדי עוררו מחאות בארץ. לי-דעתי, הסרט חג ספרדי הוא החשוב והרציני ביותר מכל הסרטים שעשיתי עד כה, תפקידי בו הוא דרמטי ודורש כישרון מישחק. אם בקטעים מסוימים היה עלי להופיע גם כשאני בלבוש חלקי בלבד, הרי שהיה זה הרבה יותר הכרחי מאשר חישוף עד המתניים של שחקנית אנגליה נכבדה ביותר גם עליכם, גיין סימונס, בסרט ה-ראזה ספארטקוס (לפחות בגירסתו המקורי-רית).

לדעתי, היה זה יותר הגון לחכות עד להצגת-הבכורה של הסרט בארץ — ורק אחרי-כך לפתוח בביקורת. יתכן שחג הספרדי יתגלה ככל זאת כסרט דרמטי בעל רמה גאוה בהחלט, אולי לא כמו הנאהבים, או לפחות כמו ספארטקוס. יתכן שאם גם סלחו ליגאנט לי, הנכבדה והאהודה, על עירטול מסויים מאוד בסרט הפטיכי, אולי ייכחו שצדקתי גם אני כשהסכמתי להופיע בחג הספרדי, והסצנות „הנועות“ שזייעו זעו את האוירה המוסרית כל כך בארץ, אינן נראות כלל כשהן משתבצות בסרט

בריו דה-ז'אנירו

בחג הספרדי, הכסף אינו מעסיק אותי כלל. בעלי ממילא מפרנס אותי בכבוד, מבלי ש-אצטרך לעבוד. אני פשוט מאמינה שחג הספרדי הוא סרט טוב.

אך יתכן גם שיתברר כי טעיתי. יתכן שהסרט או מישחקי בו, או שניהם גם יחד, הם מן הסוג הגרוע. יתכן שכל אלה שיעצו לי להופיע בסרטים עד היום — וזה כולל גם כמה במאים חשובים וביניהם קרבונה, מישל בוארו ורובר חוסיין — יתכן ויתברר שדעתם האמנותית ועצותיהם, כל זה עפר ואפר לרגלי הביקורת של עתונאים מבריקים וצנועים כמו מר אורי קיסרי הנכבד, ואחרים. או כל מה שאני יכולה לקחת הוא — להצליח יותר בבחירת סרטי הבא, שיהיה ראוי גם לטעמה של הביקורת בארץ.

ואם בכל זאת בחרתי סרטי אינה נראית לכמה אנשים חסודים, יש לזה, לאמיתו של דבר, רק חשיבות משנית בעיני. לי מספיק שהופעתי בסרט מניחה את דעתם של בעלי ומשפחתי. למה שיהיו בארץ אנשים הי אדוקים יותר מהאפיפורה?

ובהודמנות זו אני רוצה לציין, באוזני הטוענים השכם והערב שוכיני להצלחה בקולנוע הצרפתי, ראש וראשונה, משום שאני כוכבת ישראלית. כדאי שיהיה ברור גם להם דבר אחד: אם אומנם יש כאן כאלה המזהים אותי כ„כוכבת“ ישראלית, הרי ראשית כל באה ה„כוכבת“ — ורק אחר כך הישראלית. הלוא תודו שאני לא הייתי הישראלית הראשונה שגיליתי את פאריס; לעומת זאת, הייתי הכוכבת הראשונה אשר פאריס גילתה בישראל, כך, שכנראה הצרפתים מוצאים בי מעלות בזכות עצמי ולא משום שאני דווקא מישראל.

כנראה שבעיני קהל מבקרי-הקולנוע באי-רופה אינני שונה מכל כוכבת-קולנוע אחרת בצרפת, בין שהיא צרפתייה, אמריקאית (גיין סיברג, למשל) או ישראלית. וכששמי מופיע על הבד הוא אינו מציינ את מוצאי הקהל שופט את הופעתי לפי מראה עיניו בלבד.

מיד אחרי שאגמור את הופעתי בסרטו של רבור חוסיין מישחק האמת, בו אני מופיעה בימים אלה, אני מתכוונת לקחת חופשת-מולדת ולבוא לביקור בבית — בישראל.

עם פטר ואן אייק ב„החג הספרדי“

כולו. אולי אף יראו כהכרחיות, לאלה הטור ענים שהופעתי בחג ספרדי רק כדי להרבות פירסומת.

★ ★ ★

„הכסף אינו מעסיק אותי“

כדאי שיהיה ברור, יש לי כאן פיר-סומת די והותר, גם בלי זה. גם לא המשכורת היא שקסמה לי ופיתחה אותי להופיע בסרט זה. עובדה שדחיתי לא פעם הופעות בסרטים אחרים, שהיו יכולים להעניק לי משכורת לא קטנה מזו שקיבלתי

ישראלית, אולי הייתי מנסה ליהפך לצנועה המיקצועית של הסרט האירופי. אך האמת היא שאני אינני שונה מכל כוכבת אחרת באירופה, ואני מקחה גם שאינני גרווע מהן. למרות הפירסומת הרחבה לה אני זוכה בצרפת ומחוצה לה, מעולם לא טענו דבר, עד כה, בעוכרי התנהגותי ואף לא קשרו את שמי בשום רכילות. אך למרות שאני מארץ הבחירה, הרי אינני מקפידה ומדקדקת בכל תריג המיצחת ואינני מתיימרת לשמש נר לגויים.

אומנם אינני שוכחת שאני מישראל — וכיצד אוכל לשכוח זאת אם שם ביתי ושם

הקולנוע בארץ, לא רק שלא הודעו כש- החלו מגיעות ארצה תמונות-הפירסומת של הכוכבת המאוד מכובדת זיאן מורו; הם גם נהגו. וכולם חיכו בסבלנות, לראות את הסרט הנאהבים ולעמוד על ערכו ה-אמנותי.

הם אף יצאו במאמרי-ההילה לכושר מישחקה המשוכח (שהיה באמת מצויין) של זיאן מורו. אחרי שהופיעה כפי שהופיעה בהנאהבים, הפכה כוכבת זו לאהודה ולמכור-בדת יותר, גם בישראל. העובדה שלא בכל ארצות תבל גילו סובלנות מתקדמת כמו כבישראל, מוכיחה שפורנוגרפיה זו רק

דליה לביא